

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. P.**
zastoupený advokátkou Mgr. Ivou Baronovou,
sídlem Dělnická 753/76, 735 64 Havířov – Prostřední Suchá

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 11396-10/2024-900000-314 ze dne 1. 7. 2024 a
č. j. 11396-11/2024-900000-314 ze dne 22. 7. 2024, ve věci spotřební daně,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 23. 8. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 11396-10/2024-900000-314 ze dne 1. 7. 2024 a č. j. 11396-11/2024-900000-314 ze dne 22. 7. 2024. Prvně uvedeným rozhodnutím byla zčásti změněna dvě rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jimiž byly žalobci vyměřeny spotřební daně z tabákových výrobků za zdaňovací období březen a duben 2021. Posléze uvedeným rozhodnutím žalovaného byla potvrzena dvě rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, jimiž byla žalobci vyměřena pokuta za opožděné tvrzení daně pro táz zdaňovací období. Podle zjištění orgánů finanční správy se žalobce v uvedených obdobích podílel na skladování tabákových výrobků (cigaret), které nebyly značeny platnou tabákovou nálepkou. Za uvedené jednání byl i odsouzen pro zločin zkrácení daně rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 31 T 8/2021-2949 (ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 4 To 29/2022-3051).

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítl, že správní orgány vycházejí při stanovení daně toliko z materiálů z trestního řízení; přitom odposlechy, které byly provedeny pro trestní řízení, nelze libovolně užít v řízení daňovém. Konstatoval pak, že žalovaný uvedl, že protokoly o odposleších mezi své důkazy nezahrnuje. Žalobce dále uvedl, že jeho postavení je v kolizi s postavením dříve spoluobviněného I. S. a žalobce tvrzení I. S. popírá. Při nepoužitelnosti odposlechlů není výpověď I. S. ničím podpořena a stojí tak tvrzení proti tvrzení. V rámci trestního řízení došlo k uznání viny, avšak toto bylo motivováno existencí odposlechlů, které jsou v daňovém řízení nepoužitelné. Vycházet ze závěru trestního soudu, který byl učiněn na základě důkazů, které jsou nepoužitelné v daňovém řízení, je obcházením této nepoužitelnosti. Prohlášení viny učinil žalobce pouze z „taktických důvodů“; správní orgány však toto tvrzení odmítly prověřovat a nevyslechly navrženého svědka dříve spoluobviněného J. S.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 10. 2024 navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadených i prvostupňových rozhodnutí. K trestnímu rozsudku pak uvedl, že soud rozhodl na základě prohlášení viny žalobce a jeho spoluobžalovaných, takže dokazování ve vztahu k výroku o vině již neprováděl. Není tedy zřejmé, z čeho žalobce usuzuje, že trestní soud použil odposlechy jako důkaz. Ale i kdyby je použil, nic to nemění na tom, že by byly orgány finanční správy vázány výrokiem trestního rozsudku ve smyslu § 99 daňového řádu. Pokud se týče výpovědi I. S. zcela odkázal na odůvodnění v odst. 10 a 11 svého rozhodnutí ze dne 1. 7. 2024.

Postup krajského soudu

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje

žaloba není důvodná. Obě strany souhlasily s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Skutková zjištění

5. Ze správních spisů soud zjistil, že správce daně v rámci vyhledávací činnosti získal důkazní prostředky svědčící o daňové povinnosti žalobce za zdaňovací období březen a duben 2021. Proto vyzval žalobce k podání daňového tvrzení, na což žalobce reagoval podáním daňových přiznání k dani z tabákových výrobků ve výši 0 Kč. Správce daně vyzval žalobce k odstranění pochybností; vyslechl též I. S., který potvrdil skutečnosti uvedené ve shora citovaném trestním rozsudku, naproti tomu návrh na výslech J. S. odmítl, neboť okolnosti prohlášení žalobce o vině je pro daňové řízení bezpředmětné. Následně správce daně vydal platební výměry, které po napadení odvoláními posoudil žalovaný a vydal o nich napadená rozhodnutí, jak shora uvedeno.

Právní posouzení

6. Podle § 99 odst. 1 věty první daňového řádu, vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán veřejné moci, je správce daně takovým rozhodnutím vázán. Z uvedeného plyne, že správce daně je vázán pravomocným výrokem trestního rozsudku, a to včetně popisu skutku v tomto výroku obsaženém. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Afs 70/2014-204 ze dne 5. března 2015, „pokud je pravomocným rozhodnutím soudu v trestním řízení rozhodnuto o tom, že se určitá osoba dopustila trestného činu, který spočívá ve skutku, který je zároveň podstatný pro rozhodnutí v daňovém řízení, (...) správce daně z tohoto závěru vycházet musí.“ (odst. 32).
7. Soud ve shodě se žalovaným připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Afs 257/2017-31 ze dne 21. února 2018 vyslovil, že pokud byla otázka postavení stěžovatele jako poplatníka dle zákona o spotřebních daních vyřešena v trestním řízení, které splňuje ty nepřísrnější požadavky kladené ústavním pořádkem na vedení řízení před orgány veřejné moci z hlediska práv dotčené osoby, nelze v daňovém řízení tvrdit, že skutková situace dané věci byla jiná. Toto rozhodnutí trestního soudu tak představuje rozhodnutí o předběžné otázce, jímž je správce daně vázán. Obdobná situace nastala v nyní projednávané věci.
8. V projednávané věci vycházely správní orgány ze skutkové věty pravomocného trestního rozsudku zcela v souladu se zákonem. Žalobce nemůže v daňovém řízení trestní rozsudek jakkoli rozporovat, neboť zákon přímo příkazuje správci dani z něj vycházet a on nemá možnost se z vázanosti tímto rozsudkem vymanit. Je tak naprosto irelevantní, co bylo podkladem trestního rozsudku a na základě jakého procesního postupu k němu trestní soud dospěl. Je tedy naprosto nerozhodné, jaké byly pohnutky žalobce při prohlášení viny, stejně tak je nerozhodné, zda trestní soud vycházel z tohoto prohlášení viny nebo z provedeného odposlechu. Žalovaný se správně těmito skutečnostmi nezabýval a neprováděl k nim výslechy svědků či jiné dokazování.
9. Nad rámec nezbytného odůvodnění soud podotýká, že pokud žalobce namítal, že použití rozsudku založeného na odposleších vede k obcházení zákazu použití trestních odposlechů, pak jednak není zřejmé, z čeho žalobce usuzuje, že v jeho trestní věci (založené na prohlášení viny) byly odposlechy použity, jednak se z jeho strany jedná o neporozumění smyslu judikatury, která zákaz odposlechů formulovala: Odposlouchávání představuje zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje

přípustné omezení základních práv a svobod člověka, a proto takové omezení pak nesmí být užíváno k jiným účelům, než pro které byla povoleno; jestliže však odposlouchávání je užito pro trestní řízení, pro něž bylo povoleno, nic nebrání, aby následný trestní rozsudek představoval řešení předběžné otázky v jiných řízeních.

10. V podrobnostech pak soud odkazuje žalobce na odůvodnění napadených rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje.
11. Žaloba je tak zcela nedůvodná. Proto ji soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 16. října 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu